உ

சிவமயம்

திருமூலநகரப் புராணம்.

மூலமும் வசனச்சுருக்கமும்.

இவை

அம்பாசமுத்திரம் சிவன்கோயில்

தர்மகர்த்தாகளான மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

வைக்கில், G. P. நீலகண்டமய்ய ரவர்கள்

கங்கை, தெய்வநாயகம் பிள்ளையவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

ஷியூர் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்

அரிகேசநல்லூர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

இராமய்யரவர்கள் குமாரர்

அரிகரமையரவர்களா லியற்றப்பெற்று

ஷியூர்

லெக்ஷ்மீவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

௲௮௱௨௰௫ கார்த்திகைமீ

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகமும் அம்பைத்தலபுராணமும் வேண்டியவர்கள் என்னிடத்திலாவது அம்பாசமுத்திரம் சிவன் கோவில் கணக்கு மகா-ள-ஸ்ரீ ஆறுமுகம்பிள்ளையவர்கள் குமாரர் சங்கரலிங்கம்பிள்ளையவர்களிடத்திலாவது விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்

கிரையம் ரூ கஇ

தபால்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்

அரிகரஐயர்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஹைஸ்கூல்
அம்பாசமுத்திரம்

திருமூலநகரப்புராணவசனச்சுருக்கம்.

ஆதிகாலத்தில் நைமிசாரண்ணிய வாசிகளான முனிவர்கள் யாவரும் சூதமுனிவரைநோக்கிச் சிவபிரான் புண்ணிய சரித்திரங்களைக் கூறியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சூதர் அம்முனிவர்களை நோக்கி ஓ! தபோதனர்களே முற்காலத்திற் சங்கயோகி வீரசேனமகாராஜாவுக்கு உபதேசஞ் செய்ததாயும், வியாசமுனிவர் எனக்குரைத்ததாயுமான ஸ்ரீ மூலநாதப்பெருமானுடைய திவ்வியசரித்திரங்களைக் கூறுகின்றேனென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

பூலோகத்தில் மிகச்சிறப்புற்றோங்கிய பாண்டிமண்டலத்தில் தாம்பிரபர்ணிநதியின் வடகரையிலுள்ள ஆமலகவனத்தில் திருமூல நகரமென்றோர் தலமுளது. அது உலகத்திலுள்ள எல்லாத்தலங்களிலும் மேலானது பிரமதேவன் தன் மனைவியுடன் அவ்விடத்தில்வந்து ஓர்யாகஞ்செய்யும்படியான மகத்துவமுள்ளது அவ்விடத்தில் வசிப்பவர் யாவர்க்கும் சர்வாபீஷ்டத்தையுங் கொடுக்கவல்லது. அத்தலத்திற்பிரமதேவனாற் செய்யப்பட்ட யாகாக்கினியினின்று எழுந்தருளிய ஓர் மகாலிங்கம் விளங்குகின்றது. அந்தச்சிவலிங்கப்பெருமானை ஸ்ரீ மூலநாதனென்றும் விபூதிலிங்கமூர்த்தியென்றும் வினளிலிங்கேச

றொன்றும் பிரமலிங்கமூர்த்தியென்றும் புராணங்கள் மிகப்புகழ்ந்து பேசுகின்றன இப்பெருமானை ஒருகாலத்திலாயினுஞ் சென்று போற்றியவர்கள் சாவாபீஷ்டமுமடைவார்கள். அன்றியும் அப்பெருமான சன்னிதானத்தில் பிரமதேவனாலும் சரஸ்வதியினாலுஞ் செய்யப்பட்ட தீர்த்தங்களிற் சென்று விதிப்படி மூழ்கியவர்கள் அடையும் பலனை யளவிடமுடியாது, முனிவர்களே இனிமேற் பிரமன் பூசித்த கதையைக்கூறுகின்றேன் கேளுங்கள், முற்காலத்தில் பிரமதேவன் கன்மவினையால் தனக்குவரும் ஜனனமரண மென்னும் வியாதியை நீக்கிக்கொள்ள நினைந்து திருக்கைலங்கிரிசென்று சிவபிரானைக்கண்டு தெரிசித்து வணங்கித் தனதெண்ணத்தைத்தெரிவிக்கக்கடவுள் அப்பிரமனை நோக்கி நீ பூலோகத்தில் பொருநைமாநதி தீரத்திலுள்ள ஆமலகவனத்தில் ஓர் யாகம் புரிவாயாயின் உன்தெண்ணம் நிறைவேறுமென்றருளலும் நான்முகன் மனைவியுடன் பூலோகத்தில ஆமலகவனத்தில் வந்து தன்பெயராலும் தன் மனைவி பெயராலும் விளங்கிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி ஓர்யாகஞ் செய்வாராயினன் இவ்வாறு பிரமன் நிஷ்காமியமாகச்செய்துவருமயாகாக்கினியினின்று கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமான லோகாம்பிகையுடன் வெளிப்பட்டு அப்பிரமன் எண்ணப்படிவரமளித்து அவ்விடத்திலேயேவிபூதியினாலாகிய சிவலிங்கத்திருவுருக்கொண்டனர். உலகமமையுமுடன் வசிப்பாளாயினள்.

அன்றியும் மற்றொருகாலத்தில் பூமியைச்சமஞ்செய்யச் சிவபிரானுத்தரவின்படி தெற்கெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவரும் அந்தத்திருமூலநகருக்குச்சென்று பிரமதீர்த்தத்திலும் சரஸ்வதி தீர்த்தத்திலும் நீராடிப்பூசித்து வணங்கிவேண்டுமவரங்களெல்லாம் பெற்றுக்களித்துப் பொதிகையிற் சார்ந்தனர்.

நைமிசவனத்து முனிவர்களே இப்புராணத்தைப் படனஞ் செய்தவரும் படனஞ்செய்வித்தவரும் கேட்டவரும் இவ்வுலகத்திலுள்ள இன்பமெல்லாமனுபவித்துக் கடைசியாயச் சிவகதியும் பெறுவார்கள், எனச்சூதமுனிவர்கூற மற்றையமுனிவர்கள்யாவரும் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாய் அப்புராண முனிவரைப்புகழ்ந்து அவ்விடத்திலேயே சுகமாய் வாழ்வாராயினர்.

திருமூலநகரப்புராணவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

திருமூலநகரப்புராணம்.

திருநெல்வேலி

மகா-ா-ஸ்ரீ கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளை யவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பொன்மக ளமாதரூஉம் தனமணி மார்பினன்
சங்கேந் தியகரப் பங்கே ருகத்தன
முன்னெயிற் றரவணைப் பள்ளியிற் றுயில்கொளுந்
தாதவிழ பைந்துழாய மாதவற் கன்று
வானவ ரரசொடங் கானவர் தம்மையும்
அலந்தலை கொளச்செய சலந்தரற் றடிந்த
பருதியை யளித்த சுருதி நாயகர்
மரகத நிறந்துக் குரகதம் யாத்த
வையத் தூர்தரும் வெய்யவ னலர்த்துஞ்
செம்பது மத்தயன வெம்பவப் பிணிகெட
வருமகம் புரிதரத் திருவுள மிரங்கிக்
கருவுரு வணமன் றொருவர மளித்தவர்
வரமலிந் தொளிரும் பிரமலிங்கேசர்
சோதி திகழும்வி பூதிலிங்கப்பரர்
இலகுயிர்க் கருளு முலகனைபாகர்
வருமூ தறிவர்தாழ் திருமூல நாதர்
மேன்மையின் விளங்கு மான்மிய மனைத்தும்
பராவுறுஞ் சைவ புராண மதனின
மருவிய பொருளைக் குரியமான மியத்திற
புகலதரும வடசொலைத் சகுதமிழப பனுவலிற
றருகெனக் கமலை யொருவிடா தமரும்
அம்பையம் பதிவளர் வம்பையம் பதிபனோர்
சுப்பிர மணியவே ளொப்பின்மா தவமவரும்
புத்திர னடியவர் பத்திமை மிகுளான
விதஅவசனர்க்கரு ளுத்தம குணகரன
ஈசா காசி பேச ராலயத்
தரிணமயாம் பொருளைப் பெருமையா வளர்த்ததாற்
சந்தத நிலைபெறூஉம் பந்தர்மண் டபமுந

சிறப்புப்பாயிரம்.

தெள்ளிய நிலவொளிர் வெள்ளிவி மானமுங்
கோரத முதறபல வாதரத் தியற்றினோனை
எயதிய கங்கைத் தெயவநா யகமால்
சொறறிடக் கலைபல கற்றவர் புகழநதர
மனுவிசு வாவசு ஆனுவருடந் தழூஉம்
தைபூ வொனபான் றெயதியிற் பூசநாள்
அவவரன கோயிலின றிவ்யசந நிதியில்
இமமையும் பெருமபயன செமமையி னமைவுற
அரஙகேற றினனுயர் மரங்கே கயநின
ருடிடலகூத்தியர் நீடுகழைநின
றசைதர நடித்திட விசைதரப் பங்கய
வாவியிற் கயலிலந தாவிநீள் கமுகின்
படுபழ முதிர்ப்பக் குடவளை யினம்வெரீஇப்
பூம்பழனஞ்செல லாம்பல் வளஞ்செறி
அரிகேசநல்லூர புரிதவப பெறருல
வநதவன் மறைபயி லநதணர குலாதிபன
சிவபத மறவா தவனிரா மயயன
உதவிய புதலவனற் புதவச னனசெழுஞ
சொறதமிழிலக்கண மைநதையுந் தேர்நதவன்
அமபை ஹைஸ்கூலிற் பம்புதமிழ்ப் பணடிதன்
மாணவ ரவாக்கொளப பேணுகலை பயிற்றுவன்
எனறன்மீ தன்பு துன்றவைத திபெயவன
அரிகர பாரதி யெனனும்
பெருமைகொள் ளருமைப் பெயர்புடைத் தோனே.

உ [ஸ்ரீ]

சிவமயம்

திருமூலநகரப்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

கணபதி தனையெவர்க்கு நகிமுத விளையிலாத
கணபதி தனைமுன் ஞானமுன காட்டிய வுயிர்மேலேற்ற
கணபதி தனைநேராவென கருத்திருன் முதலீசோன்றுங
கணபதி யெனவே நினைந்தேன் கருணைசெய தனிக்குமாலோ. (க)

திருமூலநாதர்.

ஒருமூலமு கெடுப்பரிய பெருமூலம் பலவீழ்த்தங் கோயநு கனமத—திருமூல நான்முகாக்காய நிருமூலஞ்செயதருளுநதகை விஞ்ஞானக—குருமூலர் தனைப்புடவி வருமூல மெனக்கொண்மூ சு குலவுஞ்சோலைத்—திருமூல நகர்வளரு திருமூலநாயகனைச் சிந்தை செய்வாம, (உ)

உலகம்மை.

வேயான தோளானைத் தோளாத மணியானை விரியுமாம்பல் வாயான வாயானை மழுவலர்க்கு வாய்த்தானை வணங்குவாளைக் காயாத கனியானைக் கனிபருவங்கடவானைக் கருதுயிர்க்கோ தாயானவுலகானைக் காலமெலாம் புகழ்ந்தோதத் தவம்பெற்றேனே. (ங)

சுப்பிரமணியர்.

தேச்சுகந்தக் கடம்பணிதேவர்தஞ் சேவகந்தனை வானகச் சீகா—வீச்சுகந்தனை மேயவர்க்கனறருள் வித்தகன்றனை மெயப் புகழோதிய—பாச்சுகந்தனை வாங்கி யணிந்தவோர் பாசுகந்தனை மாமரமாயசூர—மாச்சுகந்தணி மொயம்பனை யென்றொரு வள்ளல் கந்தனை வாழ்த்துகிற பாமரோ. (ச)

நால்வர்.

மணிசிலை மழுவலாளி வருதவெதிரே றுமீனம்
பணிமொழி நாவாய நாது பசுந்தமிழப் பாடலானோர்
அணிதிகழ்ப் பதாம்புயங்க ளனுதினஞ் சிரமேற்சூடிக்
கணிதரு மவாவனைத்துங் களையுறப பெறுதுமாதோ. (ரு)

நூற்பயன்.

அரும்பாத தரித்தநகை மனைமகவும் பொருளறனு மருளுநல்
கும்—பெரும்பாத கமலமெலா மறநீக்கு முயர்ஞான முறுதலும
பின்னுற-திருமபாத கதியளிக்குந் திருமூலா புராணமிதிற செயயு
ளொன்றில—வரும்பாதக தொனமெருருகால வகுத்தாரகுநகே
ட்டாக்கும் வரைந்தாரகுமமே. (௬]

வாழ்த்து.

வாழிமா மழைகள் வாழி வையமனனுயிர்களெல்லாம்
வாழிமா மனனர் செஙகோல வாழிமா மறைகளுளுமம
வாழிமா மூலநாதா மகிமைசோ புராணமென்றும
வாழிய ரிநநூலகேட்டாா வகுத்துளார் வகுபபித்தாரோ. (௭)

முற்றிற்று.

)ரண்டாவது புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்-

காலகாலா கபாலிமுக் கண்ணுதன்
மூலநாதா கதைபிது முநதைநாள்
கோலவெணகிரி மேயவொா கோமகன்
சாலக்கேட்க வுரைததனா சங்கரோ. [௧]

சங்கயோகி நவின்றதைத் தாபதர்
தஙகமேவு பராசரன சாறறினன்
அங்கண் வியாதற் கவனருள் செயதனன்
தங்க மாதவச் சூதனுக் கனறரோ. [௨]

சூத கீதபுராணிகன் றொல்லைநாள்
வேத னாரு ணைமிச மேவிய
மாத போதனா வேண்டிட வாய்மலர்ந்
தோத லாயின னுண்மகிழ பூத்தரோ. [௩)

அன்ன காதையை யான்சொல லாவிசேர்
அன்ன னேர்குக் குடஞ்செல லனறியுஞ்
செக்கெ னேர்புல் வளர்நிடல் செயயதாஞ்
சொன்ன னேர்பித் தலையுந்தலங்கலே. (௪]

அல்லி னுலமு மந்தகாந்தகன்
ஒல்லு மோரணி யாக்கின னுன்னியே

கல்லு முள்ளுங் கலந்தன யான்சொலுஞ்
சொல்லு மாங்கதிற வீழெனுஞ் சூடுமால் [௫]

கருணை கூர்திரு மூலர் கதையெலா
பெரிய சைவ புராணத்துட் பேசிய
பொருளை மானமிய மேபுகல் கின்றது
தெரிய வம்முறை யேதமிழச செய்யுளால், (௬)

துயய வம்மைப் புராணஞ் சொலச்செயது
வைய மேற்புகழ வைததவனுங கங்கை
தெயவ நாயக னேயிது செபபென
உயயு மாறவ துணர்ந்துலாத தேனரோ. (௭)

புராணவரலாற்றுச்சருக்கமுற்றிற்று.

மூன்றுவது நாட்டுச்சருக்கம்.

புகழ் மணத்தது நாமகள் பூமகள பொருந்தி
மகிழ மணத்தது மலையமா ருதததொடு மருவி
யகழம ணத்ததென் பொருநையு மரியசெந தமிழுந்
திகழம ணத்தது தெயவதத தெனனவன்றேயம் (௧)

இனன பாணடியி லெம்பிரான விழாவெழு தினத்திற்
பொனனந்தாண்டவ மூர்ததி முபபொழுதினி லிரண்டாச்
சொனன வன்னமாயப் படாநதலை சுருஙகவாய மடுததுப
பின்ன தாகிய கோலமாயப் பெயமுகில பெயாநத. (௨)

பெயர்நத கார்முகில் பொதிகமேற பிஞுகனடியாரக்
கியைந்த நல்கனி சொரிதல்போ லெஙகணுஞசொரிய
வுயாநத வள்ளறம் பொருளென வொருதுளி டலவாய
நயந்த வம்மலைப பரப்பெலா நாலுவ வருவி (உ)

அருவிசோதடம் பிறப்பிட மாகவாங கெழுந்த
பொருநைமாநதி பூதலத தழுதெனபபொலிநது
கருதருமபுகழ கடலைசித் திரைமுறை கலநது
திருவி ருநதமாக கடலெலனுஞ் செல்வன்பாறசெனற. (௪)

வேறு.

கருவி மாமழையே கச்சாய்க் கமழதரு மலர்கள சோரு
மருவிகளனைத்துங் பூண யரிமுதல் விளஙகததிட்டல

தருவியன் வனமாயிர்ந்தத் தரைமகளமுத மூட்டும்
பொருவிலாக் கொங்கை யென்னப் பொலிவது குறிஞ்சிமாதோ

கந்தவேள் வலப்பாகத்துங் கந்தரக்தோறுமீன்ற
தந்தைதன் கரத்துமுண்ணுந் தழல்விடத் துடனேவந்த
சந்திர னடுவிடத்துந் தனபொரு ளியைய வைத்த
நந்தலி னிலத்தின வண்மை நவிறுதற் கடங்கா மாதோ. (சு)

ஒன்றுசேர் மள்ளர் முக்கா லுழுதலைக் கானீர் பாச்சிப
பொன்றிவெண் ணலைக்காலாது புரப்பர் மா காணியெல்லாந்
துன்றெரு மாவிளேடு கிழலைச் சுளைப்பலாக்க
ணின்றுயர் மருதவேலி நிலத்தியல் வலியதாமால். (எ)

மதனவேள் பறையை யாங்கு வளர்தரு கொடியை யஃதே
கதுவுகட் படையையர்தக் கனிப்படைப் பதியைக்காபபான்
றதைதரு வாளேசூழச் சநததம் வைத்தானெனனுஞ்
சிதைவக னெயதல்வேலித் திறமெவர் முழுதுஞ்சொல்வார். (அ)

பாலைநா னிலமுமொன்றுப் பஃறலை கலந்துதோன்றுங
கோலமும் பலவாமாங்கு கூறுதலருமைத் தாகுஞ்
சாலவாம் பாண்டிநாட்டின் வளஞ்சில தந்துரைத்தா
மூலமா நகரின் வண்மை மொழிகுது மரிதினமாதோ. (கூ)

நாட்டுச்சருக்க முற்றிற்று.

நான்காவது நகரச்சருக்கம்.

*பெருமபவன னிறுஞ்சிகரம் பறிக்குமென மகமேருப் பிறங் கனமேனுள்—அருமபதுமாக் கருண்மூலர்ச் சூழ்ந்தவரை யடுதத தவா மரணக னெல்லாங்—கரும்புனைய மொழியுமையாட் கிட மளித்தாருலகமுயக் கருணையோடு—,நரும்பரிய மறைப்பொருள் போற் றுழந்துமிக வகன்றகழி ததுமபு நன்னிர், (க)

செய்யவளை சேரிரத மவ்வுளையை யெறிபவனஞ் சிவனு மவாசி—மைவளையை நிகர்கரிகள் வரிசிலையும் வடிவாளு மற்று மேந்தி—வையவரைப்புலைக்தாறு மலையாத பெருவயவர் மதிப் புறநெண்ணல்-செயயவளைப் பின்றுமாற் படைபயிலுங் கூடமவ ண சிறக்கும் பல்ல. (உ)

கனிதாங்கு பலவினமுங் காய்கதிரின் மேலோங்கி வடுக்க ள்காட்டும்—பனிதாங்கு மாவினமும் பன்மலர்கூர் நந்தவனப்ப ரப்பு மல்குந்—தனிதாங்கு தோல்கண்மயி ரோவியம்பான் வி னைஞரொலாஞ் சூழல் சூழ—இனிதாங்கு பயில்வீதி பலவாகுங் க டைநகரத் தியல்பீதாமால். (௩)

ஓங்கியவெண் மாடமிசைப் பாண்பயிலு மடவாரா யோவி யத்தைப், பாங்கில்வரு மரம்பையர்கள் பகுத்தறியார் பஃறலையு ம்பாராநிற்பார்—ஆங்குவரு மணவரவர் மனைவியரென் றனைத் திடவு மரிதின் மீதிப்—போங்கதிகண் டுமடவார் முறுவலி ப்பமிககாணம் பொருந்துவாரால். (௪)

மணிகோத்த கோவையெனு மணிமாடத் தொடர் நீண்ட மறுகுதோறுங்-கணிகோத்த கமுகுச வலைகப்பாருஞ் சிறுகுன்ற கவின்செயவாரும்—அணிகோத்த சிறுகீடு குயில்வாரும்புலவி யிலே யன்னார் நீத்த—பணிகோத்த குலைவீக்கிப் பொறகண்ணை யிடுவாரும பல்லவாங்கே. (௫)

எங்குஞ்பொன் ஞெனிவீசு திருவீதியிடங்களெலா மெழிற்கா வோடு—பொங்குந்தண் மலர்த்தடமும் புதுமணப்பூம் பந்தர்க ளும் பொலியாநிற்குஞ்—செங்குந்த ராயரிலை யெள்வினைஞரைங் தொழிலா சேருமினனோர்-தங்குபல வணிபூத்த கடிநகரத் தணி யெவரோ சாற்றவல்லார். (௬)

பரத்தையர்வீதி.

விலைபெறும் பொருண்மே லெனறும் விலையிலாப் பொருள்
கிழெனறு—நிலைபெறுமுலக மெல்லா நிகழ்த்துமா லாதலாலே,
விலைமாதர் பெரியரொன்றும் விலையெதும பெருமலில்ல
நிலைமாதர் சிறியரொன்று நிகழத்திட வேண்டுமேயோ. (௭)

நிதியுளா ரெவரொன்ருலு நிரந்தர மருவிவாழ்தல்
பதிதமென் றிவர்பா லெண்ணும் பாமரறியார் போலும்
விதியுளா ரெவரொனருலும் விரிமலர்க் கிழதிவாணி
குதிகொடம கவலைக்கூடிக் குலாவுத லிலகினமாதோ. (௮)

தொட்டாலும போதுமோர்சொற் சொற்றலும்போதுவ காற் றாட, பட்டாலும் போதுமெனனப் பலர்பொலனளிக்குமாறும்

எட்டாலும் பொருளொன்றில்லா ரேதிந்தக்கனி நமக்கிங்
கெட்டாத கனியே யென்னக் கொட்டாவிவிடவுஞ் செயவா. (

பொருண்மணங் கமழவேண்டிப் புலர்பக லிரவாயக் கோடி
மருமணம் வகுத்து நிதத மங்கலம் பூணுநிற்கு
கருமனன மணக்குங் கூந்தற் கணிகையர் களித்து வாழுந்
தெருமணை மாடத்துற்ற சிறபபெவர் முழுதுஞ் சொலவா. (௰]

ஆவணவீதி.

வரைப்பொருள் வரையேயாக வாரிதிப் பொருளஃதாகத்
தரைப்பொருள் தரையேயாகத் தனிததனி குவித்து மாற
வுரைபபொரு ளுள்ளம்போல வூதியங்குவிப்பரந்த
நிரைப்பொருள் கவிஞராலு நிகழததிடற் கரியதாமால். (௰௧)

மூவகையிடத்துமேய மூவிலாப் பொருள்களெல்லாம்
போவகை நயாது போக்கும் பொனனிறுவணங்களெல்லா
மூவகைததான கனம முறைமுறை வரலு மெலலாம்
போவகை நயந்துபோககும் புமானுட லொக்குமன்றே. (௰௨)

வேளாளர்வீதி.

கயிறெலாங் கடாவிறபூட்டிக் கனகப்பொன்னேர் நடாத்திப்
பயிரெலாம் வளர்தது நலகும் பலத்திரு லாயமாதர்
தயிரெலா மயினற வாயான றன்வயிறறிருந்துபோநத
உயிரெலாம போற்றியீநத வுலகெலா மளிககரிப்பா. (௰௩)

தாவாரத்தலங்களெனனுந் தடமாரும் விருந்தினர்க்குப்
பூவாரஞ செஙகலலாரம் புனைந்தமு தாறுகூறு
நாவார வயிறுமார நலமார வூட்டிச சொல்லுந்
தேவார மிவா வீதிககண செவியாரக் கேட்க லாமால். (௰௪)

தேஙகுநய பொருட்டால வேம்பன் றிருமுன்னர்ப் பிணையேற்
றநநாள, தாஙகினராதலாலே சந்ததமவர்கள் வாழும்
பாஙகுசேர் மாடநம்மைப் பரிபபது கடமையெனன
ஓஙகிய கருமேகஙக ளுறங்குவ வாய்கணமாதோ. (௰௫)

ஏர்காததா ரிவார்க்கெலலா மீந்துவே ளாளரென்னும்
பேர்காததார நாளுநாளும் பெருவிருநதுபசரிக்கு
நார்காத்தார நாவுஙகாததார் நவின்றநன னூலுங்காத்தார்
காரகாத்தார் காப்பவெலலாங் காத்தவரிவர்போல யாரோ. (௰௬

பூதிபொற கண்டிமாலை புனைபவர் சிவபிரானே
ஆதியங்கடவுளென்ன வனுதினம்பணிவோர் சொல்லு
நீதியி னிலையமானோர் நீடறம் வளர்ப்போர் வாழுஞ்
சோதிசேர் மாடகூடம் பெரிதியாஞ் சிறிதே சொற்றும், (௰எ)

பறபலதுளியொன்றுகிப் படர்ந்தபே ராறுயப்பான
மறபடு கடலா கிறகும வண்ணமா யறறநோக்கி
விறபவருதியதநின் மேவிய செம்பொனமேரு
வெறபெனக குவிபபறொனறு லிவர்மனை விளம்பலாமோ. [௰அ)

நலலற மொன்றுன மேலோர் நலமபல பெறுவார்போல
வலலவோா வாணிபததின வளம்பெறு வணிகரெல்லாம்
பல்லவாந தனதராங்கு பயிலருவா பயிலும் வீதி
சொலலலாமவலலாரிநதத் தொல்லுல கெவனுமின்றல், (௰௯

b 9

பன்னகஞ் சுமந்தபாரப் பாரிடஞ் சுமநததோளர்
கனனகஞ் சலிபபுற்றுழங கலஙகாநெஞ சுறுதியாளா
முன்னகம் பொரமினறூர்த்தார் முனைகவாந தவாகளொடப
பினனகங் காணும் வன்மை பெற்றுளா ரிவணவாண மனனா. ()

சிறைபட வரிந்தானின்னுஞ் சிகரமுவரிவான்வானத்
திறையவ னென்னவஞ்சி யிமபர்வாழ் வரைகளசாப
மறைதெரிந தவர்க்குக்காவன மனையதாய வளாந்து நாளு
முறைதருபெறறியேயா முயர்தரு மன்னாவீதி. (உ௧)

அந்தணர்வீதி,

முச்சுடரு நோக்குமிட முதிாதலினன் முகில் விளஙகு
மெச்சுதிரு மணியகததின மேவுதலாற போததறி
னிச்சையுட ஞனமுகமு மறையாதி யிசைதரலா
லுச்சமுறு மூவாநிலை யுறறனவந்தணர்வீதி. (உஉ)

மகததுாம முகிலாகி வானேறி மழைகாடடு
மகததுாய்மை யுடனெழுநத வருளுயிாக டலைகூட்டிக்
தகததேறு மோனாநது தனிதேவ ருளாலே
யிகநதோடு பரத்தினுறும் பலனனைதது மினிதுறுவார். (உ௩)

வில்லாக மலையெடுத்த வித்தகனை யீரிடததும்
பல்லாக மத்தினழுறைப் பனிமலாதுாஇப பாரிடத்தி

லெல்லாருந் தொழுதய்வா னினிதுவழிபட்டேத்தும்.
வல்லார்கள் வாழ்கின்ற மறுகுநிலை பலவாமால். (உச)

அம்பரத்தி னின்றுலை யாடவிடுத்தாட்டாத
பம்பரங்கள் சிறிதாட நடமிடுவார் பலராங்கே
கும்பமுனி வளர்த்த தமிழ்க் கொழுங்கவிதைப் பொருள்விளக்கி
இம்பரெலா மென்புருகப் புரிவார்தம் மிடமாங்கே, (உரு

சோகத்தி னிலைநீங்கிச் சுருதிமுடி யறியாத
ஏகத்தி னிலையாளு ரெழுந்தருளுஞ் சாலைகளும்
யோகத்தி னிலையாரு முற்றூர்மற் றென்னாது
பாகத்தி னமுதூட்டுஞ் சாலைகளும் பலவாமால். (உசு]

இருக்கோதற் கெட்டாத திருமூல ரெழுந்தருளு
மருக்கோத யத்தினொளிர் அம்பொன்மணி மண்டபமு
முருக்கோ புரமதிக ளுடுத்தடியா ருளம்போன்ற
திருக்கோயி னிலையெவர்க்குஞ் செப்பரியதாகுமால். [உஎ)

நிலவிருக்குஞ் சடைமூலர் முளைத்தெழுநா ணிலத்தெழுந்த
தலவிருக்க* மாமலகந் தழைத்தோங்கு மொரு பாலகர்
பலவிருக்குந் திருமூலப் பதிவளமை பலவாகும்
சிலவிசைத்தா மெனச்சூத முனிவரனுஞ் செப்பினனால், (உஅ]

சூதமுனி யருள்கேட்டு நைமிசத்துத் தூய்தவத்தோர்
மாதவகே ளங்கருள் வாய்த்திட்ட மாணித்தம்
ஆதிமுதன் மூர்த்திதல விசேடமெலா மருடியெனப்
பாதியுமை யவளானார் பதம்போற்றிப் பணிப்பானால். [உகூ]

நகரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஐந்தாவது தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

நீதி மாதவ மேதலை நின்றனீர்
ஆதி காலொரு மாமக மாற்றுவான்
ஜோதி நாயகன் வெண்ணிறப் பொன்னொடு
கோதி யாவுங் கழியக்குடைந்ததும். [க)

* ஆமலகம்—நெல்லி.

மூன்னிநோக்கற் கரியவர் மூலவர்
சந்திதானந் தழைப்பதுமாகிய
சென்னிசேர்பிர மதீர்த்த தீர்த்தமும்
அன்ன மூர்ப்பவள தீர்த்தமுமாங்குள. [௨)

பிரம தீர்த்தத் தொருமுறை பேசிய
வரன் முறைப்படி யாடிய மானவர்
அரிய பாதக முந்தவிழ்ந் தையனவாழ்
பெரிய கைலைப் பதவி பெறுவரே. (௩)

பா மடந்தைதன் தீர்த்தம் படிகுவார்
சேர மகறபெறு வார்குறை யுறதிடார
நா மலாந்துனை கலவியு ஞானமுஞ
சேம முமபெறு வாரா துதி சேரவே. (௪)

விதி கலைப்பெண் விளக்கிய தீர்த்தமேற
கதி யிருடித தொடுத்திடு கனமமொன
றதிக மாயிர மாபபய னலகுமேற
றுதி செயகினறவாக கோதுறை தோன்றுமே (௫)

ஆறுவதுமூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

கால மொனறு கடந்திடு தனமையாற்
சீல லிஙக மெவறறுக்குஞ சீரிதாற்
சால மூல வினைகள் தவிழ்ந்ததான்.
மூல லிஙக மெனுமமறை மூலமே. (௧]

தாதி லஙகிய தாமரை நானமுகன
மூதி லமபெற மூட்டு மகக்கனற
பூதி லிஙகம தாயபபொலி தனமையாற்
பூதி லிஙக மெனபபுவி போறறுமால. (௨)

மன்னி யாகம் வளர்த்த கொழுநதழற்
சென்னி யாகச சிறநதருள் செயததாற
றன்னி னுமவினை யாவுந தகிததால
வன்னி லிஙக மெனசசொலுமவையமே. [௩)

சந்த மேவு பணிவரைச் சாரல்விட்
டெநதை யாரரு ளினபடி யேகியே

வந்த கும்ப மனித்தவொர் மாதவாக்
கந்த ரங்கத் திலிங்கம தாகுமே. (௪)

எண்ணி னாக்குந சதிதரு மெந்தையாம்
வண்ண மூல மகாலிங்கா வண்மையை
பண்ண ருமறை பற்பல வினனமு
நண்ணு ருதெனில யாவா நவில்வதே. (௫)

தலவிசேடச்சருக்கம்.

அண்ட கோடிக ளழியினு மழிவறு நிலையான்
முண்ட காசன னாருயிரத் தொகையெலா முன்னர்க்
கொண்டி யறறிடு மிடமதாயக் குறித்தகொள் கையினன்
மண்ட லத்திரு மடந்தைதன் னுயிரொனும் வளத்தால். (௧)

சால வாகிய தலம்பல தழைக்கினுந் தானு
மூல லிங்கமா யிவ்வயின் முளைத்தெழு முறையால்
நால தாகிய வேதமு நவிலு மாகமமும
மூல மாதல மீதென முதன்மையின முழக்கும். [௨)

மல்லு லாவிய பாண்டிமண் டலத்திடை வழங்கும்
பல்ல வாகிய நாட்டினுட் பலம்பல வளிக்க
வல்ல முள்ளிமா நாட்டுழி வானக மெடுதத
நெல்வி மாவனத் திதயமா கிகழ்த்துமித் தலமே. (௩]

அமிழ தெழுங்கலை யணிந்தரு ளமலனே கருணை
கமிழ விபூதிமா லிங்கமாயக் கதித்திட வவனைச்
சிமிழ லாமுலை யுலகினைச் சேவைசெய திடுவான
தமிழ யோகியும் வரத்தவர் தழைத்தநித் தலமே. (௪)

முத்தி வேண்டினோர் தவப்பயன் வேண்டினோர் முடிவிற்
சித்தி வேண்டினோ மகவொடு செலவம்வேண் டுற்றோர்
நத்தி யைந்தொடு நானகுமூன் றிரண்டெனு நாட்க
ளித்த லத்தினில வதிவரே லினிதினெய் துவரால். (௫)

நாடு மோர் மகமோரற நயந்தசில் விரதந்
தேடி யிங்குவந் திழைத்திடிற சிறியவோர் பயனுங்
கோடி கோடியாயப் பெருகுமேற் கூறுமின் னகர்க்கோர்
ஈடி யாவரோ யிசைப்பவ ரெவர்க்குமே யரிதால். (௬)

தீர்த்த மாதியாம் விசேடங்க ளனைத்தையுஞ் செவிகேட்
டார்த்த மாதவர் யாவரு மனகனை வணங்கி
மூர்த்தி யார்திரு மூலனார் சரிதங்கண முழுதும்
பூர்த்தி யாமுறை யருளெனச் சூதனும் புகலுவான் (எ)

திருமூலநாதர் பிரமனுக்கருள்செய்தசருக்கம்.

பொன் பூத்த கற்பகத்தின் மலர்பறித்துப் புத்தேளிர் புனைந்
து போற்ற—தென் பூத்த காலசைய சத்தியர்கள் பலர்கவரி
திரண்டு வீச—மின் பூத்த மருங்குகழுத்த மெய்பூத்த மடந்தையுட
ன விரிஞன் மேனாண்—மன பூத்த விதழ்கமலா சனத்தினிதுவீ
ற் றிருந்து வாழுநாளில். (க)

முன்னுக்கு முயிர்களெல்லாங் கருமவழி யுலகின்ப முற்றி
யென்கை—பின்னுக்க வருவனவா மாகையினால வாகைமிகு பிணு
கர்க் கனறிப்——பொன்னுக்கு முரத்தினர்கரும படைத்தொ
ழிலே புரிந்துதினம் புழுங்கு மெறருமு—என்னுக்க முள்ளதினி
ப பிறந்துபிறந் திழிதருமோ ரியல்பே யல்லால். (உ)

எத்தனையோ தாய்வயிற்றிற் கருவாகி யுருவாகி யிருந்து
போந்தே—எத்தனையோ நோயாலும் பசியாலுந் துயராலு மித்
தலையி லெய்த்து நொந்தோம்—எத்தனையோ வறமபுரிந்தோ
மெத்தனையோ மறம்புரிந்தோ மிவைகட கேற்ப—எத்தனையோ
பலனுகர்ந்தோ மென்பயனென் றினனபல வெண்ணலானான்.(௩

ஈழான பிறவிதொலைந் துயர்வான மக்கள்பதங் கிடைத்தன்
மேன்மை—ஆழாதப் பிறவியினு முயர்வருணத் துதித்திடுத லரு
மை யாகும்—பாழாக வதுபடுத்தா துயர்ந்தசிவ ஞானநிலை பற்
றி நின்று—வாழாதிங் குடல்காத்த லறிவினாகட்க் கடாதென்
ன வழுத்தும் வேதம். (௪)

இவ்வுலகயா மதிர்ந்திருந்து மிறந்துபிறந் தெய்திடுத விழி
வே யாமால்—எவ்வுலகயு நம்பெருமா னிணையடித்தா மரைபர
வி யெம்மை நீத்துச்—செவ்வுலகசேர் மீளாத பதம்பெறுவ வி
னியெனத்தன சிந்தை கொண்டான்—அவ்வகைதன முனைகரு
ளாத்தா னவனுடனே வடகயிலை யடைந்தா னாகான். (௫)

வேதங்க ளறியாத வேதண்டச் சாரலணி வியப்பு நோக்கி
ச்—சீதங்கொள் பிறைமௌலிப் பெருமானு ரினிதமருஞ் சினக

ரத்து—நாதங்கொண மணிவாயி னந்திபிரானடிபரவி நவைபி லயோகர—போதங்கொள் பசுபதியை மாதங்கத் திலங்குமருட் பொலிவைக் கண்டான. (௬)

சனனிதியில வீழ்ந்தெழுந்தா னுளளின்ப மலாந்தவிழிக தாரை சோரநதான—முனனிலையி லொதுங்கிமலாக கரங்குவித்து முடியேறறி முறைமை பூணடு—தனனிகரும் பெருமானைப பனணியொடு புகழநதவனோ சார்பி னினறுன—கனணியருள் பங காள ரனனவனை நோககிவந்த கருததே தெனறுன. [௭)

தனிபபெரு மா னருள் கேட்டுத தாமரையாந தவிசிருக்குஞ் சதுமுகததோன—பனிபபரிய பவததாலே பலகோடித துயரு ழைநத பாவி யினனும—சனிப்பெரிய வினையாலே சனிததிடுதற கஞ்சிகின்றன சரண புகுநதேன—இனிபபிறவி யாகாதிங கிறுதி யினின கதிவேணடு மேழைக் கெனறுன். (௮)

ஆங்கதுகேட் டருண்மூர்த்தி யந்தணகே ளவனியினம் மருளேமேய—ஓங்குபுகழப் பாண்டியநாட் டாமலக வனமுளதங் கொருசார் மேவித—தீங்கறவோர் மகம்புரிதி யம்மகத்திற் சிறந்துவளர் தீக்கொழுந்தின—பாங்குறுவோ ரிறகருளும பாலிப் போம்போதியெனப பணித்தான மன்னே. (௯)

மூவருக்கு முதலான மூர்த்தியருண் மொழிகேட்டு முருந்தன் மைந்தன்—பாவருக்க மணிமாலை பூவிருக்கு முதலவியுடன பணிநது சாத்தி—பூவருக்க முறைதூவிப புஙகவாதம் பதகமலம புனைந்து போறறிக்—காவிருக்குந திருக்கையிலை தனைககடநது காசினிமேற் களித்து வந்தான். (௰)

வேறு

வல்லியோ டலரினமேய வரனுயர் புனித மான
நெலலிமா வனததிலுற்று னித்தகு ரருளின முனனர்ச்
சொலலிய வாறேரிட்டி தொடங்குதற் குறறதான
டலலலம் பொருள்களெல்லாம் வரன்முறை மல் குவித்தான்.

இச்சையா லெணணமபோல யாவையு மியற்றுந் தேவா
தச்சனை யழைத்துயாக மண்டபஞ் சமைத்தி யென்றுன
நசிய விதியுங்காத னனிபெற வவனுந் தேவர்
மெசசிட வேதியாதி மண்டபம வியன்பூம் பந்தர். (௨)

தூண்டிய யாகசாலை தூமமு தருந்துஞ்சாலை
மனை நல மாலையாரம வனைதரு சாலைசெயய
பொன்றிர ளுயாநதசாலை புவனிமே ளுளவான
நன்றுசேர் பொருளகுவித்த சாலைநாற புறதது்ஞ் செயதான்.(௧)

உருக்கிய செமபொன்னு லுயர்நவ மணிகளாலும்
வருககமாச சாலையெல்லாம் வரையென விளங்க னுக்கி
இருகசிய னுவினு மிமையவா தச்சன றனைப்
பெருக்கிய களிப்பா னுக்கிய பெரிதுப சரித்தா னப்பால். (௨)

செயயமா தவதகோர் தேவர்தேவர்கோன் திசைகாப் பாளர்
அயயனு ராழி யண்ண லறுமுகன கணேசன் மறறோர்
வெய்யவா ரிடத்தோர்யாருமேவுமா றழைத்தல செய்தான்
துயயமா மகததின்சாலை சூழநதன ரொவரும வநது. (௩)

வநதவர் தமக்குத்தக்க வரிசைசெய் தருமை கூறி
மநதிர வேளவியாற்ற மாணமக னமுதவெளளைச
சுநதரி யிவாமுனசெயத சுனையினீர் மூழகி யாகப
பநதரிற் சூடிகைநோககிப் படர்ந்தனா தொடஙக லுறறு. (௪)

மைக்கிரி யிறகரிநத வீரனும்வானோர் தாமுனு
சககிரி முனிவர்யாரும தனைப்புடை சூழநது நிறகக
கைக்கிரி தனைப்போற்றிக் கணனுதற பெருமானுககே
அக்கிர பூசையெலலா மணிபெறச் செயதான மனனோ. (௫)

முக்குண மூலகங்கால மூதுமறைச் சிரமுந்தாண்டி
முககடும பகைதொலைதத முனிவா ருளததப பாலாய
முககுண மூலமாயை கடநதொளிா முதலவனாதம
முககணே போலமூதறி முதிரதா மூளசசெயதான. (௬)

மறைவழி நிகழாநின்ற மலர்மறைத் தாரினுனா
முறைமுறை வகுததல் செயதான மொழிதரு விஞ்சையெல்லாந்
துறைவழி வழாதுசொல்லித் தூயவா ரெயயினுடு
நறைமலர் தருபவைகாட்ட நலமபெற வோமஞ் செயதான். (௭)

கண்டவர் மனத்துமேய காரிருட் பிழம்பு சீத்து
மண்டிய திரிவிதத்த மநதிராக கினியினேறறம்
அணடர்கோனுகுமெமக ளமலனே வருமுனாகக்
கொணடவோா கொளகையனறிக கூறலா மூவமை யின்றால்.()

தோமறு குணத்தர்சகிர்த தூயநல் லறம்போல் வன்னி
தாமமுற றெழுதனோக்கிச் சதுமுகன் றேவர்க் கெல்லாம்
நாமவா குதிகணல்கி நக்கனூர்க் கருளியாதுங்
காமமற் றொருவனுக்கே பயனெலாங் கருதலுற்றான். (௰௧)

வேறு.

கந்தமா மலரோ னியற்றிய மகத்தினை கறையறு பயா
னெலா மெங்கள்—அந்தியம் பிறையார்க் கற்பிதமென்வே யகமு
றத் தியானமுற் றிருப்ப—எந்தையா ரெவர்க்குமீச னாருண்டத்
தெழுகனற் கொழுந்தின்மேற கொழுநதாய்—சநதமா ருலகா
ளொருபுடை விளங்கத் தலைவுட னுதித்தெழுந தனலைல். (௰௨)

தெய்வதச் சிகியின் கொழுந்தின்மேற் கொழுந்தாய்ச் சிவக்
கொழுந் துதித்தலு மவர்தம—உயவகை யருளும பதங்களே
தொடங்கி ஒண்மைசேர் மதிமுடிகாறும்—மெய்வகை விளங்கு
மணியெலாங் கொளலை விழிகளால் வியப்புறப் பருகி—கைவ
கை குவித்துச் சிரதின்மே லேறறிக் கண்களா லின்பநீர் பெ
ருக்கி. (௰௩)

புளகமென் போர்வை யுடலெலாம் புதைத்துப் புழுங்கிய
வுலையின்மே லரக்காய்—இளகுநெஞ் சகமுற் றுடலெலா நடுங்க
வெழுந்துசூழ்ந் திணையடி வணங்கி--அளவறு கோடி மறைகளா
லின்னும் அளப்பதற கரியவோர் பொருளை—வளமுறு தனது
நாத்தழு தழுப்ப மலர்மக னலர்கன் றுதி வாழ்த்தும். (௰௪)

ஒன்றதா யொருத்திக் குயிரதா யவள்பா லுதித்திடு குணங்
களோர் மூன்றாய்—நின்றவக் குணத்தின மூவரா யாண்டு நி
றைந்தபல் லண்டவா ருயிராயத், தூனறிய தொழிலா யுணடியா
யக் கதியாய்த் தோற்றமா யொடுக்கமா யெல்லாம்—அன்றதா
யுளதா யகிலமும் விளங்கும் அனகநின் செயலெலவ ரறிவார். ()

ஒளிதரப் பரவி யிருளுளே 'யொளிப்பாய் உருவிலா வுருக்
கொடு நிறைவாய—அளிதர வினையா லகிலகோ டிகளை ஆட்டு
வா யாடலும் புரிவாய—தெளிதர மறைகளளித்தனை யவையு
ந தேர்ந்திலனெனிலெவர் தெளிவார்—தளிதரப பெரியோ ரகம
ல ரமர்ந்த தாணுகிறு பேணுமா றெவனே. (௰௬)

உள்ளொளிர் விளக்கே யுணர்வெலாங் கடந்த வொள்ளிய ஞானவுணர்வே, எள்ளுறலாந் தைலத் தியற்கையா யறிவோர் இதயமே லெழுந்தபே ரின்ப, வெள்ளமே வெள்ளப் பவக்கடல் கடக்க வேண்டுவார்க் கண்டருள் பொழியும், வள்ளலே யுனையிம் மதியிலா நாயேன் மதிகொடு வாழ்த்துமா றெவனே. (௰௭)

பிறப்பதிற் றனைப மாயிர மறவிப் பேருலகழிந் திடல்கோடி, இறப்பதிற் றனைப மளவில்லை யென்ப வெடுத்திடு முடற்கள் வின்றுன், மறப்பரும் வினைக ளியாவையு மகற்றி மழுவலாய நின்னருட் பதத்தில், உறப்பணித் தருள்கவெனக் கலைமகளோ டிதிவந் தான்பல வுரைத்தான். (௰௮)

அந்தலை நிறைந்த முனிவரர்தேவர் ஆழியங் கரத்தவன் யாரும், முத்தலை முதலை யுலகநாயகியை மும்முறை சூழ்ந்தனர் மலர்தூஇ, நத்திய வுளத்தாற் பற்பலபுகழ்ந்தார் நாயகன் விதியினை மேனயனம், வைத்தனன் றுகி யருகழைத் தினன வழங்குதலா யினன மன்றே. (௰௯)

நின்மகத் துவந்தா மின்னண மெச்ச நிறைதர நிறைபவின்றி னின்றால், உன்மலப் பவங்க ளொழித்தன முடிவில உயாவற வுயர்ந்தா நமது, பொனமலர்ப் பதங்கள் பெறுகுவை தினனம் பொருந்துறு காலமிவ் வுலகில், நன்முறை நினறன் றொழில்புரிந் தெவனு நயப்புறத் தினிதுவாழ்க திடுதி. (௨௰)

பன்னுநின் றொல்லை வினையறுத் தாண்ட யான்மையாற் படிவமா மெவைக்கும, முன்னாயாந தோன்று முதன்மையான் மூல மூர்த்திமா லிங்கமே யென்றும், வன்னிமே லெழுந்த வண்மையா லொளிசேர் வன்னிமா லிங்கமே யென்றும, பின்னர் யாம பூதி வடிவமே கொளலாற் பிறங்குநீற் றிலிங்கமே யென்றும். (௨௧)

பிரமனின் பொருட்டி லுதித்தன மஃதாற பிரமமா லிங்கமே யென்றும், வரமுறு பெயர்க ளணிந்தன மிந்த வளநகர் மூலமா நகரம், காமுறநீயு மனைவியு மூழ்குங கந்தமார் சுனைகளோ ரிரண்டும், பிரமமாதீர்த்தச் சரச்சுவதி தீர்த்தபெயரொடு தழைக் குகவே. (௨௨)

எனப்பல வருணி யெக்கையார்பூதியி லிங்கமா யெழிலுல காளோர, டனறபடு மந்தக்குண்ட வேதிகைமே லமாநதன ரகர வென்னக், கனப்பரு மறையோர் முழக்கின ரமரர் கறப கத் தலர்மழை சொரிநதார், வனப்பருவ கமலக் கணணனும் விதியும் வாழத்தினர் மகிழ்நடம் புரிநதார். [௨௩]

நித்தமா தவத்தீர் காப்பண்வே திகையில் நிர்மலர் லிங்க மா யமர்ந்தார், உததர குண்டத் தெம்மையா ளுலகா ளொளிர் தர விளங்கின ளப்பால், தொத்தலா மறையோன் யாவருமந்த ச்சோதிமா லிங்கமு லவளை, யெத்தராதலமு மீன்றரு ளுமைகை யேத்தினர் புகழ்ந்தனர் களிததார். [௨௪]

நான்முக னப்பான் மகநிறைவேற்றி நன்னயக் கலைமக ளோடு, கூன்முகத திங்க ளணிதருமூலக் குழகனார் உலகநாய கியைத், தேன்முகம பிலிற்று மலர்கடேயப பூசை செயதனன் யுக ம்பல வப்பாற, கான்முகத துறையுங கறகனைப பூசை கலைய றப்புரியுமா றிசைத்து. [௨௫]

கடவுடன் பணியாற் கலைமக ளுடனே களிதரத் தனுலக டைந்தான, திடனுறு நெடுமா லச்சின கரத்தில வாழவதே சிற பபென மதித்து, வடபுறத தென்றும் வதிதர வதிநதான் மாத வர் வானவ ரகன்றார், இடனருள் கதையீ தாமெனசசூத னியம் பிட முனிவ ரிசைபபார். [௨௬]

மெய்த்தவச் சூதமூல நாயகனார் வியன்கதை விளம்பினீ யா ங்கள், எயததிடும பவஙக ளறுததனை யிமலைமக கெயதுவ தெய துவித் தனையால, பைததலை யரவ மணிநதருண மூலப் பரமனா ர கதையினு முனதேல், உயத்தரு ளென்னக குறணமுனிபோற றி யுயாந்ததுஞ் சூதனுங் குளைக்கும். (௨௭)

அகத்தியமாமுனிவர்பூசித்தசருக்கம்.

கால மனைத்துஞ் சிவபெருமான் கழற்கே விழைந்து கடியதவச்
சீல மனைத்துங் கைக்கொண்ட திருந்து மைமிச் வனத்தீர்
ஞால மனைத்தும் புகழ்மூல நாதாக்கயனு ருரைத்தபடி
கோல மனைத்துந் தருமபூசை குயிறறிக் கறகனுங் குறைநாள்.

உம்ப ரொடுத்த விமயமலைக் கொருவ னுயிரின வளர்த்தமலர்க்
கொம்ப ரொடுத்த பெருந்தவத்தா ற குழகன கயிலைக் குருமூர்த்தி
இமய ரடுத்து மணமுடிப்பா னெயதுநாளி லுயிரனைத்தும்
பம்பப் பரந்த வம்மலையிற் பகவன் றிருமா மணங் காண்பான்.()

பனிமா மறையோன் விளைவழியே படைத்தவுயிரின் றொகை முழுதுந—தனிமா மலையிற சாரதலினற முழந்தவடபா றென னுயர்ந்த—இனியா மியாது புரிதுமென விம்பரும்பா நாகருளா ர்—நனிமா மயக்க முடையாராய நாதனிருந்த டனை யடைந்தார்.

அடைந்தார்க் கபய மருள்பெருமா னரியகுறிய முனிவரனை
இடந்தா னெக்கத் தென்பொதிகைக் கேகெனறருள யாவையுமே
கடநதாய் நின்றன திருமணததின காட்சிகாணு மோர்தவத்தின்
திடநதா னிலேனுவென முனிவன சிநதைமாழகச் சிவபெருமான்

அன்பா வமுங்க லத்தலையே அருள்வாநமது மணக்கோலாங்
தென்பாற்போதி யெனமுனிவன திருநோ மனைவியுடனடந்தான்
மன்பா ரொழுந்து வானடர்நத வரையைக கடலை வலியடக்கித
துன்பா ரவுண ருயிரபருகித் தூய பாணடி நாடெய்தி. (௫)

வற்றுப் பொன்னி வரவிடுத்த வாறுபோலத திரிகூடக்
குற்று லததிற் சித்திரையைக குலவச செயது திருமாலை
உற்றார்க் குதவு சிவபரனு வுனுறறித் திருக்கோட் டீச்சுரர்தம்
பொற்றாள் பரவி யாமலகப் பொதுமபர் புகுநதான பொருவில்
லான.(௬)

தென்றற்றெருழம்பன் சூழ்காவிற் றென்றும் மலர்தூஇ வண ங்குவட—குன்றத துயர்ந்த விமானவிடைக் கொடிக ளெருங்கு ந் திருமூலர்—மனறத அவக்குஞ சினகரத்தைக கணடான மகிழ ந்தா னுனந்தம்—துன்றத துளாக கடமபுரிநதான் றுறைகண் ட வரின விரைவுறறுன, (௭)

இன்ன குறளோான வரலுணர்வி னினிது தெரிந்து கற்கமுனி
முன்னாச் செலவுற் றடிபரவி யினிய முகமன் பலமொழிய
கன்னித் தமிழ யோகி யுளங களிததாளுக விருவோரும்
வனனிப் பெருமான் திருக்கோயில வாயிலடுதது வந்தாரால். ()

வல்லான் கற்க முனிசொல்ஸ் மலையத் தெழுந்த கும்பமுனி
விலலாஞ் சிலையார் திருமூலர் விரிந்தகருணைச் சரித்திரங்க

ளெல்லாங் கோட்டான் பூசித்தற கிதயம விழைந்தா னயநீத்தஞ்
சொலலாங் கலையா ணீத்தத்துங் தோயந்தான் வேண்டுமெ பொரு
ள் கொணடான (௯)

மூர்த்த வலஞ் செய் தாலயத்தை முதலாங் கவிறறி னருண்மேவி
நந்தி யடிக ளடிசூடி நாதா திருமூ லவர்விளங்குஞ் ஞ்சுரு
சிநதுங் கருணைத திருமுனனர்ச செனறுன திருநீற றொளிவிளங்
சந்த மனைததுங் கணணுரக் கண்டான சனனத் தடைகாணுன, ()

பனி கொண் மலைவிட் டீண்டெயதப் பணித்த பகவன கரு
ணை யெலாம்—நனி கொண டுவந்தான தவபபயனின றுளேபவி
த்தெதனத் தெளிந்தான—கனிகொள் சந்த மனையினநீர கனன ல
முதம் வனைதேறல—தனி கொள விஞ்சைக் கடமுதலாத தானீ
ராட்டு முறை புரிநதான. (௰௧)

ஆறுரு த திசையி னணியாடை யனைகமோர் பொறபட் டணி
செயதான—நீறுரா மேனி நிலவெறிப்ப நீறுமணிநதா னிறை
தேறல்—ஊறுரர் கொனறை வில்லமெலா மொழுங்கி னிறைந
தான பலிகரு வனத—தேறுரர்க் கிமையோாக் கரிதான வினிய
வமுதக் குல மளிததான். (௰௨)

வாச மருவு தூபமுதல் வரிசை மருவு தீபமெலாம்—பேசு
மனுவின முறைகொடுத்தான் பினனா வேண்டு மருககியஙகள—
ஆசின் மலரின அருச்சனைகளாறறி வேண்டு மறைகூறித—தேசி
னுருவைக் கண்ணுரத் தெரிசித்தின்னபுகழ் கினறுன. (௰௩)

வேறு.

உலகெலா மறிவா யுனனையாரறிவா ருயிர்தொரு முள்ளுற
வொளிதமே—அலகிலா விளையாட் டயருவாய் நாயே னறியுமா
றுறறது மருளாயக்—கலையிலா விருளிற் றலையிலா தாண கழிகளா
யானவிரித திடவலனே—விலையிலா மணியே விதிவிதி விலகரு
ம விமலனே மூலநா யகனே. (௰௪)

அலையிலே பிறந்த மகரமீன் மலைமே லருங்கனி பெற்றதே
போலத—தலையிலே சிறந்தாய நினையான காணத் தரும்விதி
விதிததனை நீயே—நிலையிலா நிலையேன தவப்பயன சிறிதோ நிர
ந்தரமூலகநா யகியாள்—மூலையினும் வடுவே முடித்தனி மொய்
ம்பின முதலவனே மூலநா யகனே. (௰௫)

அத்தனே யரனே யகிலகா ரணனே யாருயிராக குயிரென விளங்கு—சித்தனே சிவனே சின்மையா னந்த தேவனே தேவ ரு மறியா—நித்தனே நிருவி கற்பனே நினைவார நினைவரு ணிரு ததநா யகனே—முதததனே மூவர்க் குயிரென முளைதத மூரத்தி யே மூலநா யகனே. (௰௬)

கதமுறு புரங்க ணீறெழ நகைத்த காரணநின் கழல போ ற்றி—மதமல யுரித்துப் போரததருள் புரிந்த மழுவலாய நினக ழல போற்றி—தளைமலாக் கிறைவண பவபபிணி தவிழநத சங் கரா நின் கழல் போறறி—முதலவமுத தலைய முனனவ மூல மு னிவனே போறறியென றிசைத்தே. (௰௭)

உள்ளெலா முகமே லரக்கென வுருக வுடலெல்லாம் புளக மே போாபப—வெள்ளவா ரருவி கணகளே சொரிய வியன்மு னி தனனையே மறநது—கொள்ளலா மினப வாரிதி நாபபண் கு டைந்தன னுகினன மூல—வள்ளலா ரிலிஙகத திடையினமே லு மையாண மருவிய பாகமா யெழுநதார். (௰௮)

எழுந்தநா யகனை யெம்மையா ளுலகை யினியநோக் கணக ளாறபருகித—தொழுங கரத துணையோ டருகுறச சூழநது துா யமலா தாஇ யுபசரிதது—வழுமபறு முனிவன பறபல புகழநது வணஙகின னுகலு மிறைவன்—கொழுநதெழு களிபபான முனி வனமேற்கருணை கூாதர நோக்கியாங் கருளும். (௰௯)

கும்பகே ணினறன் பூசனைக்குவந்தோங கூறுதி விழைவன வெனலு—நமபனே நின்றன பததியுஞ செயய நறுந்தமிழ வளர் ச்சியு மிமையத—தெமபிரான் புனையுந திருமணக கோலத தெரி சனமுங கடைமுடிவில—வெம்பிடா நினது கதியுமே நாயேன விரும்பின னெனமுனி புகனறுன. (௨௰)

புகறல்கேட டெநதை மாதவ வெனபாற் பூண்டவோர் பத்தி யுந் தமிழும்—மிகமிக வளாக மணத்திருக்கோலம வியபபுற வ ருளுதும் பின்னர்—இகமிசை நலஙகள [illegible]ததபி னந்த மிணைய டி யடைகுவை யினிநீ—ககனமார் பொதிகைக் கேகென வரு ளிக் கதுமென லிலிங்கமேற் கரந்தான். (௨௧)

மூலமா முதல்வன் மறைதலு முனிவன் முனறயினுற் பூதி நா யகனைச், சாலவேதுதித்துக் கறகமா முனிவன தரவிடை ம

லையுமை ருடனே, கோலமார் பொதிகைக் கடமேற் படர்ந்தா
ன் குலையை மொத்துள தான்கு, சீலமார் தவநிதிற் சிறப்பவிற்
றிருந்தான் செழுந்தமிழ் வளர்க்குமோர் செல்வன. (௨௨)

மோனமார் தவத்திர் கலையமா முனிவன் மூலமா முதல்வ
னைப் பூசை, தானமாயப் புரிந்த சரித்திரமதனைச சாற்றினோர்
கேட்டவர் யாரும், ஆனதா மகவுஞ் செல்வமு மறிவு மடைந்
தன ராயிவண் வாழ்ந்து, வானமார் கயிலைப் பதவியு முடிவின்
மகிழ்தர வடைகுவ ரானறே. (௨௩)

கலைதெரி சூதன் கழறலுங் கேட்ட கடவுண்மா முனிவரர்
யாரும், தலைபெறு முள்ளக் களிப்பினு லவனைத் தனித்தனி புக
ழ்ந்தன ராகி, நிலைதரு மெங்கண் மூலநா யகனை நிரந்தரம் தெ
ரிசனைபுரியும், அலைவறு யோகத் தமர்ந்தனர் வாழ்ந்தா ரகிலமு
மினிதுறுய தரவே. (௨௪)

திருமூலநகரப்புராணம் முற்றிற்று.

